

[Handelsministeren.]

ningsministeren, der skal behandle miljø og sikkerhed. Der bliver aldrig nogen sammenblanding efter det system, vi har skabt, og derfor skal jeg nøjes med at beskæftige mig med det andet hovedproblem, der er blevet rejst, nemlig økonomi.

Der er blevet nævnt — jeg tror, det var de radikale eller i hvert fald dele af de radikale — at rentabiliteten i de store lande var diskutabel. Det har været nævnt af hr. Kampmann, at de økonomiske beregninger næppe holdt. Det har været nævnt fra socialistisk folkeparti, at man var tvivlrådigt over for disse økonomistørrelser og usikker over for dem.

Jeg forstår godt den usikkerhed og giver selv udtryk for den i redegørelsen om kraftværksøkonomiske analyser og i „Dansk energipolitik 1976“ og siger lige ud, at der er en betydelig grad af usikkerhed forbundet med beregninger, der skal føres på et grundlag, hvor man ikke kan gå ind og bede om tilbud på noget, fordi man ikke ved, om man skal bruge dette noget og hvornår. Men jeg kan ikke lade være med for en sikkerheds skyld at sige, at hvis noget af det, man er i tvivl om, er, hvorvidt de konkrete kernekraftværker rundt omkring os i verden, i Tyskland, i England, i Sverige, i USA, har økonomier, der dokumenterbart gennem deres regnskaber er bedre end de konventionelle værkers, de kan sammenlignes med, så er dette dokumenterbart.

Jeg har her en redegørelse, hvor man i marts 1976 har undersøgt den amerikanske atomkrafts økonomi og ment at konstatere, at bidrag fra a-kraft betyder en besparelse i produktionsomkostninger på over 2 mia dollars, men hvad der er mere værd: undersøgelserne for atomkraft viser, at man lå 63 pct. lavere i omkostninger end oliefyrede værker, 30 pct. lavere end kulfyrede værker og 50 pct. lavere end kombinerede kul/oliefyrede værker. Det kan være en helt speciel amerikansk situation, det kan også skyldes amerikanske kraftværker på kernekraftområdet af ældre karakter.

Jeg kan derfor også gå til England og sige, at kigger vi på de engelske undersøgelser, så ser vi, at man på en forespørgsel i parlamentet om de gennemsnitlige produktionsomkostninger for elektricitet i kul-, olie-, gas- og a-kraftværker inden for de sid-

ste 3 år, fra Central Electricity Generating Board har fået oplysninger, der viser, at prisen på kulkraftværker var 0,74, på oliekraftværker 0,88 og på a-kraftværker 0,48. Man har kunnet oplyse, at i disse størrelser var indregnet renter og afskrivninger for det pågældende år, og man har kunnet oplyse, at for de ekstra 49 mill. pund sterling i afskrivning, forrentning og driftsudgifter til atomkraftværkerne havde man fået besparelser på 133 mill. pund sterling på brændselsregningen. Altså for 49 mill. pund sterling i afskrivning, forrentning og driftsudgifter havde man fået brændselsbesparelser på 133 mill. pund sterling.

Skulle jeg vende mig til Sverige, som ligger med stort set meget nye kernekraftværker, så oplyser Statens Vattenfallsverk, at a-kraft gav en besparelse på 25 mill. dollars i 1975.

Jeg siger ikke, at dette er det endelige svar på de spørgsmål, der er blevet rejst, bestemt ikke. Jeg siger, at jeg meget gerne sammen med alle positive kræfter i denne sag arbejder videre på at uddybe disse økonomiske betragtninger, som er forbundet med usikkerhed, men jeg beder om, at man betragter en række af disse svar som udtryk for, at den generelle holdning til økonomien mange steder på jordkloden synes at være mindst lige så positiv som den, vi i vores redegørelse har givet udtryk for.

Om vedvarende energi skal jeg sige, at når både de radikale, socialistisk folkeparti og venstresocialisterne og også min egen ordfører peger på, at man gerne ser en større andel af det fremtidige energiforbrug placeret på solvarme og på vindkraft og på jordvarme, ja, så er vi ganske enige. Det vil være en lykke, hvis det er muligt. Det er baggrunden for, at vi foreslår for 150 mill. kr. yderligere forskning inden for det næste femår. Vi har ment at være realistiske, når vi peger på 300.000 solpaneler, men vi har dog ikke ret mange af dem endnu, og når vi peger på, at vi bør kunne erstatte 3 pct. af elproduktionen med vindmølleproduktion. Jeg håber da ikke, at der er nogen her, der er i tvivl om, at kan det tal blive store, så må det være i alles, også i regeringens, interesse at gøre det større. Vi må bare ikke foregøgle os selv, at vi kan springe den udvikling så hurtigt over, at vi kan løse vore problemer inden for den årrække, der er be-